

Twänne nya wisor, den första: Jag
lefwer i gudsfruktan förnöjder
till min d...

MFT 140 E1786f (1793, Göteborg) (uppl. a)

E 1786 f

uppl. a

Swänne nya

Wisor,

Den Första:

Jag lefwer i Gudsfruktan för-
nödjer till min död, &c.

Författad af en man, som blifwit af sin
Käresta beswiken.

Sjunges under sin egen behageliga Melodie.

Den Andra:

Uck! Yngling, war redo till kamp
och till strid, &c.

Är en Ynglings warning till Gebar som
willa sin werld råttfaffens genomgå,
och ej i liderliga spel samt okyska Jung-
frurs sällskap sin tid förndta.

Sjunges som: Himmelriket' sknas wid tio &c.

Öbteborg, tryckt hos Sam. Norberg, 1793.

Andra upplagan

Jag lefwer i Gudsfruktan förnöjdes till
 min dödd, Men ett år som qwäljer mitt
 hjerta, En annan har bedrogit min kära
 Fästemb, Det må jag beklaga med smärta.
 Aldrig i werlden jag sådant hade tänkt,
 Att en så stark kärlek skull' blifwa så om-
 wänd, Hwardfwer jag månd mig beklaga.

2. O! Herre Gud omwände mitt sin-
 ne och begår, Som jag uti twänne år dra-
 git; Har jag aldrig älskat och hållit dig
 kär, Jag som med dig varit trolofwad?
 Ja, all den kärlek jag till dig burit har,
 Står ej att beskriswas, förr än på dome-
 dag, Då wi våra gärningar få ståda.

3. Hur' har du dig förhållit inunder
 all den tid, Som jag nu från dig har
 wa

warit, Jag tror du har lefwat uti Edttsli-
git id, Samt fräckt derutinnan fortfarit;
Ty satan du tjent och warit hans träl,
Men wänd dig nu om och akta din själ,
Samt tänk på den yttersta dagen.

4. Men tänk och besinna huru illa
du har gjordt Mot mig, som din bästa
Wän har warit, Mot Fader och Moder,
som detta förspordt, Och allas wårt nöje
förtagit; Men wårst för dig sjelf, som för-
lorat din krans, Den du har borttappat i
spel och i dans, Samt i dina liderliga
sällskap.

5. Nu får du wist blygas och nu
får du lyda lag, I stället för kärlek och
nöje, Nu får du stor skam för hwar tim-
ma och hwar dag, Som du min bästa
Wän warit. Din lefnad har warit rätt
mycket syndafull, När qvarnen länge malit
blir skeppan en gång full; Probera det
hwem som behagar.

6. Kan hända du dig inbillar att få
mig till Man, Som mig så otrogen har
warit, Men falskheten går ej längre för
dig nu an, Min ord har du redan erfarit;
Men kommer du ihog de munteliga ord,
Den tid jag tog affed och från dig bort-
for, Och sökte min lycka med åran.

7. Ett nedrigt sällskap det hafwer du i
lag, Som du får med tiden besinna, När
du för en bondelymmel hållit dig fahl,
Som nyss hafwer lågrat en qwinna; Men
nedrigare har jag hållit mig än, Som mig
har utwalt en sådan till Wän, Som hål-
ler sig fahler för andra.

8. Bewara oss alla, som hafwa nå-
gon Wän, Att vara mot honom otrogen;
Ty samkar förbannelsen på sig wißt den,
Som är för otukt redebogen. Förbannad
är den, som otrogen är, Bedrager en Fic-
ka, som förlåswad är; Bewara oss deri-
från alla.

9. Ett rebeligt hjerta jag till dig bu-
rit har, Det du mig och säkerligt lofwat;
Ty jag hafwer älskat och hållit dig kär,
Den tid jag med dig war trolåswad.
Jag redeligen låfwar för alla mina dar,
Min Flicka skall ej swikas, så länge lif
är qwar, Så framt hon mig trohet bewi-
sar.

10. Så gärna qwitterar jag det säll-
skap allt, Som blifwa i tiden bedragen
Af dem, som jag trodde i dagarna all,
Skull' blifwa af ingen så slagen; Ty ri-
kedom det tänkte jag ej så med dig, Men
trohet och ärbarhet det har du låfwar mig,
Det står nu ej hos dig att finna.

- 11. Du kan wisan flutas af den ringaste hand, Hur kärlek och falskhet har stridit; Om någon åstundar få weta hennes namn, Så står det i werferne inskriwit: Och tre äro de som hennes namn utgör, A. C. F. som detta tillhör, Om någon derom skulle fråga.

Den Andra.

I.

Ack Yngling! war redo till kamp och till strid, Låt satan ej inta ditt hjerta, Hålt på uti Bönen, war slitig och bed, Så hjälper dig Gud af all smärta; Gud hjelpe oss Ynglingar alla!

2. Nu har jag framleswat mina barnår, Jag bdrjar nu werlden först känna, Hon blir för mig wärre hwart år ifrån år, Med falskhet, bedröfligt elände; Gud hjelpe oss Ynglingar alla!

3. Den tiden jag bdrja bli wuxen och stark, Jag gaf mig till bönder att tjena, Min syflor förrätta i skog och i mark, Då fick jag mig kläder och näring: Des tackar jag Himmelens Herre!

4. En ärlig qwinna till werlden mig bar,

bar, Af fattig föräldrar uppammad: O!
Himmelens Herre haf mig i försvar, Och
låt mig ej blifwa förbannad; Aft hjälps
mig, o Himmelens Konung.

5. Nest hafwer jag långt bort från
min ort, Från wänner och släkten den lå-
ra, Gud hjälper mig wisserlig att det går
fort, Då jag söker rättsskaffens åra, Det
beder jag himmelens Konung.

6. Så tror jag Herran han hjälper
mig wäl, Till hwem jag mig gifwer att
tjena, Gud hjälper mig wist till lif och
till själ, Des tackar jag honom så gerna,
Och prisar min Himmelske Konung.

7. På orten min tjente jag uti mång
år hos Bänder, och sedan hos Herre;
Men som jag nu från denna orten bort-
for, Mina wänner de spådde mig wårre:
Hjelpt hafwer mig Himmelens Herre!

8. En fattig mans Son Gud hjälper
ock fram I werlden den onda och wrånga,
Bewarar den wäl från synd och från skam,
Samt från olyckorna många, Om han
sig befaller i Himmelens händer.

9. Till Fader och Broder mitt tacke-
bref går, Jag tackar för all eder möda,
Som Ni mig bewist i spådaste år; Gud
hjel-

Hjelpe Er wål in till döden! Det beder jag
min Himmelske Herre.

10. Si tiden tillstundar och Order
wi har, Nu mände wi alla stroy resa,
O Himmelens Herre! tag oss i försvar,
Din godhet den wele wi prisa, Och tacka
wår Himmelske Herre.

11. En bön jag nu sänder till Swä-
ger och Bror, Låt den Er och wara wål-
kommen: Skdt wål wår om Fader och
glöm ej wår Mor, Det ländet wål eder
till fromma, Så hjelper Er Himmelens
Herre.

12. Kent hjerta, o Herre! du skapa
i mig, Lär mig i din budord rätt wandra,
Att jag och må finnas uppå denna stig,
Som drager till lefwandes lande. Ack!
hjelp mig o Himmelens Konung!

13. Si, werlden är farlig, och detta
är wist, Mång tusende Yngling till snara,
Så länge man är lätt som foglen på qwist
Man tänker på slätt ingen fara: Men hjelp
mig, o Himmelens Konung!

14. Si, det lär wål synas, jag
tror det är sant, Att hordomsandan är lös-
sluppen, Den synd bedrifs så mycket i stad
och på land, Hwar en gdr just efter sitt
tyc-

tycke, Men domen förer Himmels Konung.

15. O Yngling! war redo, som Paulus oss lär, Att tiden wi råtelig må löpa, Och icke bedragas af listiger werld, Med henne till helfwetet löpa; Ack fräls mig, o Himmels Konung!

16. Nu höres ej annat än okyffe ord, Det hafwer hwar Yngling på tungan; Innan han kan läsa sin Böner till bord, Om otukt han kan tala och sjunga: Förbarma dig, o Himmels Konung!

17. Men, mildaste Herre! bewara nu dem, Som sig inom Frankorna hålla; Ty om jag dörs tala, bleed hundrade år ej fem; Men Herren han dömer oss alla: Rätt dömmar då Himmels Konung.

18. Likwål är det nöje för Ynglingar mång, Sin tid med kort och horewis for förndta; Men ewighet! ewighet! den är ock så lång! Ack! tänk uppå helfwetet heta: Bewara oss, o Himmels Konung!

19. Stenblinde hjertan, som ej ser vår skuld, Wi alle i faran nu swäfswa, Ack! mildaste Jesu, förlat våra skuld: Mitt hjerta det bdrjar nu bäswa. Till slut hjelp, o Himmels Konung!

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

